

ISSANDARISTIMISE PÜHA

(Esimene lugemine Js42 , 5a 1-4.6-7)
Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Nii ütleb Issand: Vaata, see on minu sulane, keda ma hoian, minu äravalitu, kellest minul on hea meel. Ma olen saatnud oma Vaimu tema üle. Tema toob rahvale õigekssaamise. Tema ei hüüa ega karju, tema häält ei ole kuulda tänavail. Mahapainutatud pilliroogu ei murra ta katki, ja hõõguvat tahti ta ei kustuta. Tema toob tõesti õigekssaamise. Tema ei nõrke ega murdu, kuni ta on maa peal õiguse maksma pannud, ja tema seadust ootavad saared. Mina olen Issand, ja mina olen sind õigluseks kutsunud, haaranud kinni su käest ja sind kinnitanud. Ma olen seadnud sind rahvale seaduseks ja paganaile valguseks, avama pimedate silmi, laskma vange vabaks vangikojast ja tooma pimeduses istujaid valguse kätte.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps29 1-2.3ac-4.3b ja 9b-10; R: 11b)
R: Issand annab rahu oma rahvale.

Andke Issandale au, teie taevalised,
andke talle au ja ülistage teda.
Andke au Issanda nimele,
kummardage Issandat pühas ehtes.
R:

Issanda hääl on üle vete,
Issand üle suurte vete.
Issanda hääl muristab võimukalt,
Issanda hääl on täis ülevust.
R:

Kirkuse Jumal laseb muristada,
Tema pühamus ülistavad kõik tema auhiilgust.
Issanda aujärg on vetevoogude üle,
Issand istub kuningana aujärel igavesti.
R:

(Teine lugemine Ap10 ,34-38)
Lugemine Apostlite tegude raamatust:

Sel ajal avas Peetrus oma suu ja ütles: "Ma mõistan tõesti, et Jumal ei tee vahet isikute vahel, vaid iga rahva seast on temale meelepärane see, kes teda kardab ja on õiglane. Selle sõna on ta saatnud Iisraeli rahvale, ja kuulutanud rahu-evangeeliumi Jeesuse Kristuse läbi, kes on kõige Issand. Te teate ju, mis on sündinud kogu Juudamaal alates Galileast, pärast ristimist, mida kuulutas Johannes, kuidas Jumal salvis Jeesuse Naatsaretist Püha Vaimu väega, ning kes selle järel käis mööda maad ja tegi terveks kõik, kelle üle saatan oli võimust saanud, sest Jumal oli Temaga."
See on Jumala Sõna

(Salm enne Evangeeliumi Mt3 ,16-17; Mk 9,7)

Halleluuja. Taevas avanes ja üks hääl ütles:
"See on minu armas Poeg, teda kuulake." Halleluuja.

(Evangeelium Mt3, 13-17)

Jeesus tuli Galileast Jordani äärde, selleks et Johannes teda seal ristiks. Aga

Johannes hoidis teda tagasi ja ütles: "Mina peaksin ennast sinul ristida laskma, miks tuled sina minu juurde?" Jeesus aga kostis talle: "Ometi pead sa seda sündida laskma, sest meie kohus on täita Jumala tahtmist." Siis andis Johannes talle järele. Kui Jeesus oli ristitud, tuli ta kohe veest välja. Ja vaata, taevad avanesid, ning ta nägi, kuidas Jumala Vaim laskus nagu tuvi tema üle. Ning hääl taevast ütles: "Vaata, see on minu armas Poeg, kes on mulle meelega järgi."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui Kristus täna siia maailma tagasi tuleks - ja mitte oma aughhiilguses, vaid inimesena, nii nagu esimene kord - siis kes meie kaasaegsetest oleks temale meeltemööda? Kas ta peaks taas haletsema vaeseid ja hurjutama rikkaid, või küsiks meie kõigi käest, mida me oleme selle kahe tuhande aasta jooksul õppinud; kuidas me oleme käinud ümber oma vaimuannetega, kas me oleme nad välja arendanud, harinud ennast, et lahendada selle maailma probleeme ise, või oleme laisad õppima ja ootame ikka, et keegi teine meie eest otsustaks. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

"Mina peaksin ennast sinul ristida laskma, miks tuled sina minu juurde?" Kohtumises Jumalaga, armsad õed ja vennad, on ilmselt alati üllatusmoment. Samas on kuidagi raske Looja kohtu ees seismist meeldivana ette kujutada. Kuidas ta meid hindab? Milles näeb tema meie vigu? Kas meil õnnestub oma vead veel kuidagi heastada?

Inimene peaks end Jeesuse ees tundma nagu eksamikomisjoni ees seisev üliõpilane, kes kardab kõige rohkem, et temalt küsitakse kindlasti seda, mida ta on kõige vähem õppinud. Johannes tundis end ilmselt teisiti - ta ootas, et Jeesus ristib teda, aga kui selgus, et hoopis tema peab ristima Jeesuse, oli see talle arusaamatu ja ta julges lausa vastu vaielda. Isegi hiljem, kuningas Heroodese vangina, saatis Johannes oma jüngrid Jeesuselt küsima, kas on tema see, kes pidi tulema, või peavad nad ootama kedagi teist. Tegelikult polnud see küsimus, vaid etteheide: miks sa viivitad, kui kaua veel tallavad paganad ringi pühades paikades? Kui sina oled see oodatud Messias, siis näita oma väge!

Jeesuse sõnad Johannese jüngritele olid rahustavad: pimedad näevad jälle ja halvatud käivad, pidalitõbised saavad puhtaks ja kurdid kuulevad, surnud äratatakse üles ja vaestele kuulutatakse Jumala riiki, ning õnnis on see, kes ei leia, et mina talle pahanduseks olen. (Mt 11,2-11)

Kõik see on ilus ja õige, kuid midagi sootuks muud kui Johannes kuulda igatses. Ta oli ju preestri poeg, kes oli oma isalt kuulnud, et Messias pidi jumalariigi maa peale tooma, mitte ainult juudi rahva maailmavalitsemisele viima. Johannes oli küll näinud, kuidas Jumala Vaim taevast tuvina Jeesuse üle laskus, kuid seegi ei muutnud tema meelt.

Väga vooruslikud inimesed on pahatihti liiga sirgjoonelised. Nende usk on tugev ja nad on valmis oma äranägemist mööda end täieni Jumalale ohverdama, kuid sellesama sirgjoonelisuse tõttu on neil ka raske muuta oma arusaama Jumalast ja tema tahtest, isegi kui Jumal ise peaks seda nõudma. Võibolla just sellepärast kõlab ka Jeesuse vastuse lõpus pehme manitsus ettevaatusele: õnnis on see, kes ei leia, et mina talle pahanduseks olen.

Armsad õed ja vennad, ka meie võime näha Jeesust vahel Johannese silmade läbi, pidades Jumala Poega küll vägevaks, kuid unustades, et temas on ka jumalik tarkus. Jumala juures pole suurel ja väikesel, aktiivsel ja passiivsel, kiirel ja aeglasel ilmselt niisugust tähtsust kui siin maailmas. Nii nagu Jeesus Johannese kohta ütles: "Tõesti ma ütlen teile, naisest sündinute seast ei ole tõusnud suuremat kui Ristija Johannes, kes aga vähim on taevariigis, see on

suurem kui tema." Meie peame siit õppima, et oma sammud tuleb juba ette läbi mõelda ja kaalutleda, missugused ideed on üldse teostamist väärt. Isegi kui me oleme juba alustanud, tuleb vahel kasvõi poolel teel tagasi keerata ja oma arvamust muuta, et olla need, kes Jumalat kuulavad, need, kes ei tee temale etteheiteid ega ürita olla temast kuidagi targemad.

Ilmselt ei olnud Johannes tõesti eriti paindliku loomusega ja Jeesus võttis ta ka täpselt niisugusena vastu, sest tema käitumise motiivide headuses ei jää kahtlust. Aga meie võime Ristija Johannese loost siiski õppida, kui vajalik on paindlikkus meie elus, et me ei piirduks ainult kaasasündinud voorustega, vaid oleksime valmis õppima ka seda, mida me loomu poolest ei oska. Sest mitte ainult see, kuidas Jumal meid ristib, pole oluline, vaid ka see, kuidas meie tema lunastustöös teadlikult ja vastutustundlikult osaleme. Aamen.